

על הסכום הנכנסת האבובזו על-ידי מפלגות ישראל

שונות, נלקחה בחשבון ההערכה הנמוכה ביותר. ובכל זאת מגיע הסכום למימדים פנטסטיים. מימדים, אשר שום מדינה בעולם אינה מוציאה כרוגמתם בבחירות, ביחס לאוכלוסייתה.

לפי הערכה מתונה, יוצאו על בחירת כל חבר כנסת של המפלגות הקיימות, כמעט שלושה מיליון לירות בממוצע. בכל אחד מתשעים ימי מערכת הבחירות מוציאות המפלגות 4 מיליון ל"י. מניין בא כסף זה? על מה הוא מוצא?

סוד אחד משותף לכל המפלגות בישראל. זהו סוד הסכומים שהן עומדות להוציא במערכת הבחירות. אין המדובר באלפים, או ברבבות של לירות. ניוזברי המפלגות עורכים את חשבונותיהם הפעם במיליונים. אך כמה מיליונים? איש אינו מוכן לדבר על עצמו. המפלגות המתפרסמות ברו"ח זה נאספו בחקירה מפותפת בקרב המפלגות. אחרות מהן מכוסות על הערכותיהם של מומחים בשטחי הפירסום, התחבורה והמינהל. בכל מיקרה שנתקבלו שתי הערכות

שהמפלגות השונות יוציאו, על אוטובוסים בלבד, בשני ימי החג הקרוב שני מיליון לירות.

אך הטילים אינם מוגבלים רק לימי חגים. בכל שבת אפשר לראות שיירות ארוכות של אוטובוסים, המובילים את תושבי פתח תקוה, פרדסיץ או שכונת התקווה לבית שאן, נצרת-עילית וצפת; ואת תושבי נהריה, צפת וחיפה לאשקלון, סדום ועין-גדי. ההגחה היסודית היא זו: אדם המקבל טיול בזה חנימ, בתוספת כל הארוחות והמשקאות הקרים הנחוצים להנעת יומו, יהיה אסיר-תודה למפלגה המיטיבה עמו, וביום הבחירות יצביע בעדה. אם זהו דחאק הדבר החסר לאותו אזרח, או לאו — איש במרכזי המפלגות לא דאג לברר. העיקר שיתנו משהו תמורת לא כלום, ובזאת יקנו את תודתו של המטייל. המטייל, בדרך כלל, אינו כה תמים. קרו מקרים, שתושבים משכונת התקווה, למשל, סירבו לצאת לטיול של המערך, אפילו אם אין הדבר עולה להם פרוטה. הם טענו: "מבונים יום שלם. רוצים דמי-כיס". על כן הסכימו לעלות לאוטובוס רק אחרי שכל אחד מהם קיבל לידו שטר של עשר לירות בכניסה. אחרים מהם נכנסו שלוש פעמים לאותו אוטובוס.

בכמה מיקרים היתה ההנאה מפוקפקת. כפי שנוכחו לדעת עובדי התאטרונים, שנקלחו לטיול על חשבון המערך. הובטח להם שיגיעו לקיסריה. בדרך הולעטו הרצאות על-ידי מרצים מפלגתיים, שהמתינו להם בהרצליה. ההרצאות היו כה ארוכות, שלא נותר זמן לנסוע לקיסריה, והוחלט לסיים את המסע בארוחה משותפת. בלילה הסתבר, כי כל משתתפי הטיול לקו בהרעלת-קיבה.

מדוע לדוגמה של המערך: "שמעון, שמעון". היא אומרת באותיות שמנות מאה, כשהכונה לשמעון פרס, "במבט חדש האחרון אומר חברי, יעקב אורנשטיין, מפא"י היתה כל השנים האנטיטזה של בן-גוריון. מה דעתך על כך?"

כדי להציג את השאלה האווילית הזאת, ולשפוך פיטפטים אוויליים האפחות על עמודי כל עיתוני המדינה, מוציא המערך מדי יום 60 אלף לירות ישראליות.

כדי לענות על שאלות מסוג זה, בתשובות מסוג זה, מוציאה רפ"י מדי יום 35 אלף לירות.

למי איכפת מה כתוב במודעות? קשה להניח שהפיטפטים משפיעים על מישור במדינה לשנות את דעתו אודות רפ"י או המערך. אפשר להניח, כמעט בהדאות, כי כל תשפכת הפליצות והשאלות המטופשות, הצפויה מעתה ועד ליום הבחירות, לא תשפיע על איש. ובכל זאת, מהיום עד הבחירות, יוציאו שתי מפלגות אלה לבדן 4.75 מיליון לירות. מרכזי שתי המפלגות יודעים שזוהו כסף זרוק. אבל זה לא איכפת להם. כי כסף לא חסר שם.

הרעלת קיבה לכל

מודעות בעתונים בולטות, אולי, יותר מהוצאות אחרות, לעיני הציבור. אבל הן מהמת דחאק אחד הסעיפים הקטנים בתקציבי-הבחירות. סעיפים אחרים עולים

כל הארץ — תל

בסך הכל יעלה תענוג ממוכן זה, עד גמר מערכת הבחירות, לכך המפלגות, קרוב ל-8 מיליון לירות.

פירסומים וחומרי-הסברה. מעולם לא היה שפע כזה לכל מי שיועד לחבר שני משפטים. כל המפלגות מוכנות לשכור כל סופר, קריקטוריסט וחרון פנוי. הן אפילו מוכנות לשלם הונית-תועפות לאלה שאינם פנויים, והעובדים בעתונים, או אפילו אצל מפלגות מתחרות.

מאז החלה מערכת הבחירות, מוצפים רחובות הערים בטונות של אשפה יוצאת-דופן. אלה הם הבטאונים שהמפלגות מוציאות לשוק, במסחה של עתונים חדשים.

הקהל מעוניין בהם ברפרוף, ומשליך אותם לטיפולם של פועלי הנקיון. המערך מוציא שתי יצירות מסוג זה: האחד סאטירי, המחקה בהצלחה קלושה את ציפור הנפש ז"ל, והשני, המנסה בפחות הצלחה לחקות את העולם הזה. תקציבם, עד הבחירות, יסתכם בקרוב ל-400 אלף ל"י. למזלו של המערך, מחזיקה מפא"י ממילא רשת שלמה של עתונים ולועזיים, המפסידים כסף דר-קבע, והממשימים בחודשי הבחירות עלוני תעמולה בלתי-מוסחית.

מצבה של רפ"י בשטח זה עגום יותר. היא מוציאה דר-שבועון עלוב, המתמייך לגלות לציבור מה נורא מישטר השחיתות וההפליה של מפא"י. אבל זה אינו מספיק. היא רוצה להגיע גם אל קוראי השפית הלועזיות. ההרפתקה הראשונה בכיוון זה: שבועון בשפה הרומנית, שהחל מופיע בשבוע שעבר.

גח"ל אף הוא גילה לפתע צורך דחוף להוציא בטאון מיוחד לבחירות, אף כי במימדים צנועים יותר מן הבטאונים של שני פלגי מפא"י. מפ"ם הוסיפה לבטאונים שלה דפים באיזיש, ברומנית, בערבית, ובבולגרית.

בזאת לא נגמר המבול המודפס. בכל מפלגה יושבים גראפיקאים ופירסומאים, המתכננים פלקטים, אשר ידבקו על לוחות-המודעות ברחבי הארץ. לעת עתה החל במיבצע זה, במלוא התנופה, רק המערך. רפ"י ומפ"ם נכנסות גם הן עתה למירוץ. המחיר הממוצע של פלקט אחד (ציור, הדפס ודמי-הדבקה לשבוע אחד בלבד) מגיע ליותר מ-2000 ל"י.

המנגנון. זהו הסעיף הגדול ביותר בתקציב כל המפלגות. כי רק רשימה אחת בבחירות אלה פועלת בעזרתו של מנגנון מתנדב. זוהי רשימת העולם הזה — כוח חדש. כל יתר המפלגות משלמות כסף רב להפעלת המנגנון שלהן.

סעיף זה כולל משכורות הפעילים ברחבי הארץ, שכירת משרדים ומטות-בחירות, הוצאות תחבורה, טלפונים ודואר. קישוט הסניפים לבדו מסתכם במאות אלפי לירות: שלטי-הניאון הצנוע ביותר, המראה רק את אותיות המפלגה, עולה 125 ל"י. כדי לשכן את צבא הפעילים, שגוייסו למערכת הבחירות, היה המערך חייב לרכוש בית שלם בתל-אביב.

ההוצאות הכבדות ביותר בסעיף זה הן הוצאותיה של רפ"י. כי היא החלה את מערכת הבחירות שלה ללא סניפים וללא מנגנון.

המטח המרכזי שלה, התוסס קומה מפוארת של בנייה-הקומות החדש בשטח גן-ירינה בתל-אביב, מוערך ב-2.5 מיליון ל"י.

כמה זה עולה

סך הכל של תקציבי הבחירות של המפלגות מגיע למימדים מדהימים. בראש הרשימה צועד המערך, עם תקציב של 150 מיליון לירות.

סכום זה מורכב משני חלקים: 100 מיליון דרשו וקיבלו סניפי המערך בארץ. 30 מיליון ל"י נקבעו כתקציב ראשון של מטה-הבחירות המרכזי. אולם המלחמה המטרופט בין רפ"י לבין המערך גררה את המערך להוצאות נוספות, אשר יסתכמו ב-20 מיליון לירות נוספות.

שניה בסולם התקציבים היא רפ"י. הרשימה המייללת כי אין לה כסף, וכי היא ענייה, וכי אין לרשותה קרנות, עומדת להוציא 50 מיליון לירות. תחילה היתה הכונה להוציא 45 מיליון, אולם כבר עכשיו ברור, כי הסכום הסופי יעלה בחמישה מיליון ל"י נוספות על מה שנקבע מראש.

גח"ל לא נחשבה בבחירות הקודמות בין ענקי-ההוצאה. אך הסעם מגיע התקציב המשותף של חרות והליבראליס ל-25 מיליון לירות, מהם כ-15 מיליון של הליבראליס ו-10 מיליון ממוסות חרות.

הרתיים יוציאו, לפי הערכתם הנוכחית, בחמישה מיליון ל"י.

עליהן בהרבה. למשל:

● אסיפות פומביות. רוב האסיפות המפלגתיות נערך באולמות-קולנוע או באולמות שכורים. בתל-אביב עולה אולם לערב אחד אלפים לירות. לסכום זה יש להוסיף עוד כ-1500 לירות הוצאות קישוט הבמה, התקנת רמקולים, שכר סדרנים ושומרים. מכיוון שאין המפלגות סומכות על הקהל, שיבוא מרצונו החופשי, יש לדאוג למאזינים גם לתחבורה חנימ. בחלק מן האסיפות, משלבים המארגנים תוכנית בידורית או בידורית-למחצה. בסך הכל עולה אסיפה כזאת, בתל-אביב 5000-6000 ל"י.

בערים אחרות המחיר נמוך יותר — אבל הוא כפול מן המחיר שדורשים בעלי האולמות בכל ימות השנה.

המערך לבדו עורך, מדי יום ששי, כמאה אסיפות כאלה, ברחבי הארץ. בימי החול הוא מקיים מיספר דומה. המחיר הכולל: קרוב להצי מיליון ל"י לשבוע אחד.

המפלגות האחרות עושות אותו הדבר, רק קצת פחות.

● טיולים מאורגנים. קבוצה של אזרחים תמימים, אשר פנתה השבוע להנהלות דן ואגד, בבקשה להשכיר להם שני אוטובוסים לטיול פרטי בשני ימי ראש-השנה, נתקלו

בתשובה מבוזחת. "אדוני, השיבו שני הקואופרטיבים הגדולים לשואל, "אין לנו אף אוטובוס אחד פנוי בהגים".
וזאת למרות שבשני ימיהתנ שובתת התחבורה הציבורית. ההסבר הוא פשוט: כל אוטובוס המסוגל לנוע בדרכים, כבר נשכר על-ידי המפלגות, לאותם שני ימיהתנ.
זהו צי לא מבוטל. מצבת האוטובוסים של אגד מראה כי ברשות החברה נמצאים כ-1500 אוטובוסים. לדן — 700 אוטובוסים. החשד מפעיל קצת למעלה מ-200 אוטובוסים. סך הכל: 2500 אוטובוסים, שלפחות 80% מהם היו מסוגלים לנוע בימיהתנ. כבר נשכרו על-ידי המפלגות. הנוסעים לא ישלמו פרוטה.
מכיוון שהמישכירת אוטובוסים ליום אחד הם 500 ל"י, פירושו הדבר